ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Ondřeje Mrákoty a soudců Zdeňka Kühna a Pavla Molka v právní věci žalobce: **I. A.,** zast. JUDr. Ing. Jakubem Backou, advokátem se sídlem Šlejnická 1547/13, Praha 6, proti žalovanému: **Krajské ředitelství policie hl. m. Prahy**, se sídlem Kaplanova 2055/4, Praha 4, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 4. 2019, čj. KRPA-160166-15/ČJ-2019-000022-ZZC, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 4. 6. 2019, čj. 2 A 29/2019-36,

takto:

I. Kasační stížnost **se zamítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

III. Ustanovenému zástupci žalobce JUDr. Ing. Jakubu Backovi, advokátu, **se přiznává** odměna za zastupování a náhrada hotových výdajů ve výši **4 114 Kč**, která bude proplacena do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku z účtu Nejvyššího správního soudu.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

[1] Rozhodnutím žalovaného označeným v záhlaví tohoto rozsudku bylo rozhodnuto o zajištění žalobce dle § 124 odst. 1 písm. c) zákona o pobytu cizinců za účelem správního vyhoštění. Doba zajištění cizince byla stanovena na 30 dnů ode dne omezení osobní svobody.

[2] Proti rozhodnutí žalovaného podal žalobce žalobu, kterou městský soud v záhlaví označeným rozsudkem zamítl.

II. Kasační stížnost a vyjádření žalovaného

[3] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) napadl rozsudek městského soudu kasační stížností. Namítl, že městský soud nesprávně posoudil námitku nesprávného vyhodnocení možnosti uložení zvláštních opatření dle § 123b a § 123c zákona o pobytu cizinců. Dle stěžovatele se uvedenou námitkou městský soud vypořádal pouze tím, že uvedl, že stěžovatel byl povinen se zajímat o svou pobytovou situaci, a to tím spíše, že si byl vědom, že s ním bylo zahájeno řízení o správním vyhoštění z důvodu jeho nelegálního pobytu na území ČR. Proto nelze dle městského soudu přistoupit na argumentaci stěžovatele, že si nebyl vědom svého nelegálního pobytu na území ČR. Stěžovatel s tímto (dle jeho názoru paušalizovaným závěrem) nesouhlasí, neboť bylo nutné, aby se žalovaný dostatečně vypořádal s jeho konkrétní situací a jeho případ dostatečně individualizoval. Tomuto požadavku ovšem žalovaný nedostál. Odepřít použití alternativních opatření přitom nelze jen s poukazem na nelegální pobyt na území ČR. Ze strany stěžovatele se navíc nejednalo o úmyslné jednání. K zajištění žadatele o mezinárodní ochranu by mělo docházet pouze tehdy, nelze-li účinně uplatnit zvláštní opatření. Stěžovatel dále namítl, že smyslem zavedení institutu zvláštních opatření do zákona o pobytu cizinců byla nutnost implementace čl. 15 směrnice Evropského Parlamentu a Rady č. 2008/115/ES, o společných normách a postupech v členských státech při navracení neoprávněně pobývajících státních příslušníků třetích zemí (dále jen „návratová směrnice“). Stěžovatel v návaznosti na to citoval z judikatury NSS ke smyslu přijetí návratové směrnice. Stěžovatel v této souvislosti rovněž odkázal na usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 28. 2. 2016, čj. 5 Azs 20/2016-38, č. 3559/2017 Sb. NSS, dle kterého v případě, že cizinec z území ČR nevycestoval po pravomocném rozhodnutí o vyhoštění, není fakticky vyloučena možnost uložení zvláštních opatření.

[4] Stěžovatel navrhl, aby NSS zrušil rozsudek městského soudu i rozhodnutí žalovaného a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

III. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[5] Kasační stížnost není důvodná.

[6] Ze správního spisu vyplynulo, že dne 21. 4. 2019 v 12:00 hod. byla provedena pobytová kontrola v Praze 7 na ul. Veletržní, přičemž stěžovatel sice předložil platný cestovní doklad, ale bylo zjištěno, že je veden v evidenci nežádoucích osob. Následně bylo zjištěno, že stěžovateli bylo uloženo správní vyhoštění, přičemž stěžovatel rozhodnutí o správním vyhoštění nerespektoval a v době stanovené pro vycestování ČR neopustil. Dne 21. 4. 2019 stěžovatel do protokolu o podání vysvětlení uvedl, že bydlí v Praze - Holešovicích, ale přesnou adresu nezná. Bydlí zde od 1. 9. 2018 v pronajatém bytě u svého kamaráda společně s dalšími 6 Uzbeky. Stěžovatel si byl vědom, že s ním bylo zahájeno řízení o správním vyhoštění z důvodu jeho nelegálního pobytu na území ČR a rovněž mu bylo známo, že mu mohlo být uloženo správní vyhoštění. Jeho právní zástupce mu přitom měl sdělit, že *„něco vymyslí“* a on se o to dále nemusí starat. Stěžovatel se proto o stav řízení o svém správním vyhoštění nijak nezajímal. Jeho právní zástupce jej dále nekontaktoval a od svých krajanů se stěžovatel dozvěděl, že jim bylo uloženo správní vyhoštění. Stěžovatel měl proto strach zeptat se svého právního zástupce, jak to vypadá s jeho věcí (obával se, že by musel odjet). Proto se až nyní (tj. 21. 4. 2019) dozvěděl, že také jemu bylo uloženo

správní vyhoštění. Stěžovatel dále uvedl, že pracuje různě na stavbách, přičemž chtěl zůstat v ČR až do října 2019. Celá jeho rodina žije v Uzbekistánu. V ČR, popř. v EU, stěžovatel nikoho nemá. Stěžovatel setrval na svém tvrzení, že nevěděl, že je na území ČR nelegálně. Peníze na vycestování ani pobyt nemá.

[7] Podle § 123b zákona o pobytu cizinců je zvláštním opatřením za účelem vycestování cizince z území a) povinnost cizince oznámit policii adresu místa pobytu, zdržovat se tam, každou jeho změnu oznámit následující pracovní den policii a ve stanovené době se na adrese místa pobytu zdržovat za účelem provedení pobytové kontroly, b) složení peněžních prostředků ve volně směnitelné měně ve výši předpokládaných nákladů spojených se správním vyhoštěním cizincem, kterému je zvláštní opatření za účelem vycestování uloženo; peněžní prostředky za cizince může složit státní občan ČR nebo cizinec s povoleným dlouhodobým anebo trvalým pobytem na území, nebo c) povinnost cizince osobně se hlásit policii v době policií stanovené.

[8] Podle usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 28. 2. 2017, čj. 5 Azs 20/2016-38, č. 3559/2017 Sb. NSS: „*Důvody zajištění podle § 124 odst. 1 písm. c) a d) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, paušálně nevylučují možnost použití zvláštního opatření (§ 123b téhož zákona). Vždy je povinností správního orgánu zvážit zejména osobní, majetkové a rodinné poměry cizince, charakter porušení povinností souvisejících s vyhošťovacím řízením, jeho dosavadní chování a respektování veřejnoprávních povinností stanovených Českou republikou nebo jinými státy EU (včetně charakteru porušení těchto povinností ze strany cizince).*“

[9] Městský soud se k možnosti uložení zvláštních opatření vyjádřil na stranách 4 a 5 napadeného rozsudku, a to ve shodě se žalovaným, který tuto otázku vypořádal na straně 5 svého rozhodnutí. Žalovaný a městský soud konstatovali, že v případě stěžovatele nebylo možné přistoupit k uložení zvláštních opatření dle § 123b zákona o pobytu cizinců, neboť stěžovatel pobýval na území České republiky neoprávněně a nerespektoval rozhodnutí správního orgánu ve věci správního vyhoštění. Stěžovatel proto s ohledem na své předchozí jednání nedává dostatečnou záruku, že bude dodržovat povinnosti, které by mu byly stanoveny na základě zvláštního opatření, a nebude se vyhýbat vycestování z území ČR. Za této situace nelze stěžovateli uložit zvláštní opatření podle § 123b písm. c) zákona o pobytu cizinců, tj. uložit mu povinnost osobně se hlásit ve stanovené době policii. K tomu dále dodali, že stěžovatel ani nebyl schopen sdělit přesnou adresu svého pobytu, pouze uvedl, že bydlí u kamaráda. Z tohoto důvodu tedy nepřipadalo v úvahu ani zvláštní opatření spočívající v uložení povinnosti stěžovateli zdržovat se na stanovené adrese místa pobytu [§ 123b písm. a) zákona o pobytu cizinců]. Zvláštní opatření ve formě finanční záruky [§ 123b písm. b) zákona o pobytu cizinců] bylo vyloučeno již proto, že sám stěžovatel sdělil, že nemá žádné finanční prostředky. Nadto městský soud poznamenal, že nelze přihlédnout k tomu, že si stěžovatel nebyl vědom svého nelegálního pobytu na území ČR, neboť stěžovatel byl povinen se aktivně zajímat o svou pobytovou situaci, a to zejména s ohledem na to, že si byl vědom skutečnosti, že s ním bylo zahájeno řízení o správním vyhoštění. Se závěry žalovaného a městského soudu se NSS ztotožňuje a v podrobnostech na ně odkazuje.

[10] Na základě uvedeného NSS konstatuje, že věc stěžovatele nebyla ze strany žalovaného či městského soudu nijak paušalizována, ale žalovaný i městský soud se zabývali konkrétní situací stěžovatele, přičemž přihlédli k jeho osobním i majetkovým poměrům a k jeho pobytové historii. Námitky stěžovatele tedy nejsou důvodné. Stěžovatel totiž v rámci své argumentace pouze vytrhl z kontextu závěry městského soudu (resp. žalovaného) a nevzal v potaz skutečnost, že městský soud nezaložil svůj závěr o možnosti užití zvláštních opatření dle § 123b zákona o pobytu cizinců jen na nezájmu stěžovatele o jeho pobytovou situaci.

IV. Závěr a náklady řízení

[11] Ze všech uvedených důvodů dospěl NSS k závěru, že kasační stížnost stěžovatele není důvodná, a proto ji v souladu s § 110 odst. 1 s. ř. s. *in fine* zamítl.

[12] Stěžovatel neměl ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti (§ 60 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s.); žalovanému nevznikly v tomto řízení náklady nad rámec jeho běžné činnosti.

[13] Zástupcem stěžovatele byl usnesením městského soudu ze dne 30. 4. 2019 ustanoven JUDr. Ing. Jakub Backa, advokát, jehož odměnu a hotové výdaje podle § 35 odst. 10 s. ř. s. hradí stát. Toto zastoupení pokračovalo také v řízení o kasační stížnosti (§ 35 odst. 10 s. ř. s.). Zástupci NSS proto přiznal odměnu za jeden úkon právní služby (podání kasační stížnosti) a dále 300 Kč jako paušální náhradu hotových výdajů v souladu s § 7, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. d) a § 13 odst. 4 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), celkem tedy 3 400 Kč. Zástupce doložil, že je plátcem daně z přidané hodnoty, proto je odměna zvýšena o částku odpovídající této dani (tj. 21 %). Částka v celkové výši 4 114 Kč bude vyplacena z účtu NSS ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e n í** opravný prostředek přípustný.

V Brně dne 7. srpna 2019

Ondřej Mrákota
předseda senátu